25/05/2020

“Η Ρωμανία και αν πέρασεν, ανθεί και φέρνει και άλλο”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης λειτούργησε και κήρυξε το Θείο Λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Κυριακή 24 Μαΐου 2020. Μετά τη Θεία Λειτουργία τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, παρουσία του Υφυπουργού Οικονομικών κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου, των Βουλευτών Ημαθίας κ. Αναστασίου Μπαρτζώκα, κ. Λαζάρου Τσαβδαρίδη και κ. Φρόσως Καρασαρλίδου, του Αντιπεριφερειάρχη Ημαθίας κ. Κωνσταντίνου Καλαϊτζίδη, των Δημάρχων, Βεροίας κ. Κωνσταντίνου Βοργιαζίδη και Ναούσης κ. Νικόλα Καρανικόλα και των λοιπών τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών καθώς και με την συμμετοχή της Ευξείνου Λέσχη Ναούσης και άλλων πολιτιστικών συλλόγων και σωματείων.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του αφού ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στην Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «ἡ Ρωμανία κι ἄν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρνει καί ἄλλο».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στο μνημείο της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού στο «Κιόσκι» Ναούσης ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων.

Διαβάστε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γο-νεῖς αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ». Στήν ἐρώτηση τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου γιά ποιόν λόγο ὁ τυφλός πού συνάντησαν στόν δρόμο τους γεννήθηκε τυφλός, ὁ Χριστός δίδει μιά ἀπροσδόκητη ἀπάντηση, ἀναιρώντας καί τίς δύο ἐναλλα-κτι-κές προτάσεις τῶν μαθητῶν του.

Δέν γεννήθηκε τυφλός οὔτε ἐπειδή ὁ ἴδιος ἁμάρτησε οὔτε ἐπει-δή ἁμάρτησαν οἱ γονεῖς του, ἀλλά γιά νά γίνουν φανερά τά ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Δέν ἀρκεῖται ὅμως μόνο σέ αὐτή τήν ἀπάντηση ὁ Χριστός. Τήν ἐπι-βεβαιώνει καί μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ. Γιατί στό ση-μερινό θαῦμα δέν εἶναι ὁ τυ-φλός πού πλησιάζει τόν Χριστό. Δέν εἶναι ὁ τυφλός πού ζητᾶ νά θεραπευθεῖ. Πιθανόν, ἄλλωστε, δέν γνώριζε ποιός περνοῦσε δίπλα του καί δέν μποροῦσε νά φαντα-σθεῖ ὅτι ἦταν δυνατόν νά ἀπο-κτήσει τό φῶς πού δέν εἶχε δεῖ ποτέ στή ζωή του. «Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέῳξέν τις ὀφθαλ-μούς τυφλοῦ γεγενημένου», θά πεῖ ἀργότερα στούς Φαρισαίους, ὅταν ἐκεῖνοι θά ὑποστηρίξουν ὅτι ὁ Χριστός, πού τοῦ ἄνοιξε τά μάτια, εἶναι ἕνας ἁμαρτωλός ἄνθρωπος.

Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός πού πλη-σιάζει τόν τυφλό καί ὡς στοργικός Δημιουργός ἀποκαθιστᾶ τήν ἀτέ-λεια καί τοῦ χαρίζει τό φῶς.

Ἄν ὁ τυφλός δέν εἶχε βρεθεῖ σ᾽ αὐτή τήν κατάσταση, ἴσως νά μήν εἶχε γνωρίσει ποτέ τόν Χριστό. Ἴσως νά ἦταν ἕνας ἀπό τούς πολ-λούς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι μπορεῖ καί νά εἶχαν ἀκούσει τόν Χριστό, μπορεῖ νά εἶχαν περάσει δίπλα του καί νά εἶχαν δεῖ κάποιο θαῦμα του, ἀλλά δέν εἶχαν δώσει σημασία καί τό εἶχαν ξεχάσει. Ὅμως τώρα πού ὁ Χριστός τόν θεραπεύει προσω-πικά, τοῦ ἀνοίγει τά μάτια καί τοῦ ζητᾶ νά πιστεύσει στόν Υἱό τοῦ ἀνθρώπου, ὁ τυφλός βλέπει νά ἀπο-καλύπτονται ἐνώπιόν του, νά ἀποκαλύπτονται μπροστά στά μέ-χρι τότε κλειστά του μάτια, «τά ἔργα τοῦ Θεοῦ».

Πολλές φορές ἀποροῦμε γιά πράγ-ματα πού συμβαίνουν γύρω μας, γιά

καταστάσεις καί συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν καί πιστεύουμε ὅτι δέν θά ἔπρεπε νά εἶναι ἔτσι, γιά δοκιμασίες καί θλίψεις πού μᾶς ἐπισκέπτονται καί ἐμεῖς ἀντι-δροῦμε καί διαμαρτυρόμεθα καί κάποιες φορές γογγύζουμε ἐνα-ντίον τοῦ Θεοῦ γιατί τίς ἐπιτρέπει.

Πολλές φορές δυσκολευόμεθα νά κατανοήσουμε γιατί ἔρχονται κά-ποια πράγματα στή ζωή μας πού δέν τά θέλουμε, πού μᾶς στεροῦν κάποια προσφιλῆ καί ἀγαπητά μας πρόσωπα, πού δοκιμάζουν τήν ὑπομονή μας, καί λέμε «γιατί, Θεέ μου; γιατί σέ μένα;»

Ὅλες αὐτές οἱ ἀπορίες καί τά ἐρωτήματα πού συχνά ἀνακύ-πτουν στήν ψυχή ὅλων μας παίρ-νουν σήμερα τήν ἀπάντησή τους ὄχι ἀπό κάποιον ἄνθρωπο ἀλλά ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεάνθρωπο Ἰη-σοῦ. Ὅλα αὐτά πού συμβαίνουν καί γίνονται στή ζωή μας καί στόν κόσμο γύρω μας γίνονται γιά νά φανερωθοῦν, γιά νά ἀποκαλυ-φθοῦν, σέ ὅσους ἔχουν τή διάθεση νά τά δοῦν, τά ἔργα τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ διάθεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ πίστη του εἶναι οἱ προϋπο-θέσεις γιά νά δεῖ τό θαῦμα καί κατανοή-σει ὅ,τι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀπο-καλύπτει. Διότι τό θαῦμα τῆς ση-με-ρινῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὁρά-σεως τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ δέν τό ἔζησε μόνο ὁ θεραπευθείς τυ-φλός, τό διαπίστωσαν καί οἱ φαρι-σαῖοι. Ὅμως αὐτοί, ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνον, δέν θέλησαν νά πιστεύ-σουν, καί ἔτσι στερήθηκαν τήν εὐκαιρία νά φανερωθοῦν καί σέ αὐτούς τά ἔργα τοῦ Θεοῦ. Καί τό σπουδαιότερο μεταξύ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἄλλο παρά ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅσα κά-νει ὁ Θεός, σέ αὐτό ἀποβλέπουν, στή σωτηρία μας, καί αὐτήν κέρ-δισε καί ὁ τυφλός τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος, ἀλλά θά κερδίσουμε καί ἐμεῖς, ἐάν ὑπο-μένουμε, μέ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅσα Ἐκεῖνος ἐπιτρέπει νά μᾶς συμβοῦν, γιατί μέσα ἀπό αὐτά ἀπεργάζεται τή σωτηρία μας, ἀπεργάζεται τή σω-τηρία ὅσων τόν πιστεύουν καί τοῦ προσφέρουν τήν εἰλικρινῆ τους διάθεση.

Σήμερα ὁ Ἑλληνισμός καί ἰδιαιτέρως ὁ Ποντιακός Ἑλληνι-σμός, τιμᾶ μία θλιβερή ἐπέτειο, τι-μᾶ τήν τραγική ἐπέτειο τῆς Γενο-κτο-νίας τῶν πατέρων μας, τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. Τιμᾶ τόν ξεριζωμό καί τό μαρτύριο χιλιά-δων προγόνων μας πού θυσιάσθη-καν ἐν ὀνόματι ἑνός τυφλοῦ φα-νατισμοῦ, πού ἐπιδίωκε νά ἐξα-λείψει τήν ἱστορία καί τά ἀνεξί-τηλα ἴχνη τοῦ πολιτισμοῦ πού ἄφησαν οἱ Ἕλληνες στόν Πόντο γιά τρεῖς χιλιάδες χρόνια. Τιμᾶ τή μνήμη καί τή θυσία ὅλων ἐκείνων πού στάθηκαν ὄρθιοι ἀπέναντι στή λαίλαπα ἑνός μισαλλόδοξου δυνάστη πού θέλησε νά τούς ἀφα-νίσει καί νά τούς ἐξαφανίσει, γιατί νόμισε πώς ἔτσι θά ἐδραίωνε τή θέση του σέ ἕναν τόπο πού στήν πραγματικότητα δέν τοῦ ἀνήκει καί πού ἀκόμη καί σήμερα, ἑκατόν ἕνα χρόνια μετά τή φοβερή γενο-κτονία, ὅποια πέτρα καί ἄν σηκώ-σει κανείς καί στό πιό ἀπόμακρο καί ἀπόκρημνο βουνό μιά λέξη ἔχει χαραγμένη ἀπό κάτω: Ἑλλη-νισμός.

Ἐπέτρεψε ὅμως ὁ Θεός αὐτή τή δοκι-μασία, ἐπέτρεψε αὐτόν τόν ξε-ριζωμό, τό μαρτύριο καί τήν προσ-φυγιά, γιά νά δείξουν οἱ Πόντιοι τή ἀκατάβλητη δύναμη τῆς ψυχῆς καί τῆς θελήσεώς τους. Γιά νά δείξουν ὅτι, παρά τίς κακουχίες πού ὑπέμειναν, ἄντεξαν καί στά-θη-καν ξανά στά πόδια τους καί μεγαλούργησαν καί πάλι, ὅπου καί ἄν βρέθηκαν, καί δέν ξέχασαν ποτέ τόν Πόντο, τήν πατρίδα, τή γλώσσα, τήν ἱστορία, τά ἤθη καί τά ἔθιμά τους, γιά νά θυμίζουν καί σέ ἐκείνους πού νόμισαν ὅτι θά τούς σβύσουν ἀπό τόν χάρτη ὅτι «ἡ Ρωμανία κι ἄν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρνει καί ἄλλο», ὅταν βέβαια ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός εἶναι ἑνωμένος καί ἀγωνίζεται ἀπό κοι-νοῦ γιά τή δικαίωσή του.

Τιμώντας τή θλιβερή αὐτή ἑκα-το-στή πρώτη ἐπέτειο τῆς Γενοκτο-νίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐδῶ στήν ἡρωική Νάουσα, πού ἔζησε καί αὐτή πρίν ἀπό διακόσια σχεδόν χρόνια τό δικό της ὁλο-καύ-τωμα, μνημονεύουμε τή θυσία τῶν μαρτυρικῶν προγόνων μας καί προσευχόμεθα νά μήν ἐπι-τρέψει ὁ Θεός ποτέ ξανά νά ζήσει ὁ Ἑλληνισμός μία τέτοια συμφορά, ἀλλά καί εὐχόμεθα ἡ δύναμη τῆς ψυχῆς τους νά μᾶς ἐμπνέει ὅλους μας πάντοτε.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΠΟΝΤΙΩΝ
ΝΑΟΥΣΑΣ
© Kosmas Karagiannis IMBNK

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΠΟΝΤΙΩΝ
ΝΑΟΥΣΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1959
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ!